Vorm H-A8

KOHTUKUTSE

haldusasjas nr 3-396/2005

Riigikontroll

Narva mnt 11a
15013 TALLINN

Tallinna Halduskohus kutsub teid kohtuistungile vastustajana

"30" august 2005.a 10:00,

Tallinn Pärnu mnt 7

Keila valla kaebuses Riigikontrolli toimingute Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamise auditeerimisel õigusvastaseks tunnistamise, Riigikontrolli toimingute 22.02.2006 kontrollaruande koostamisel õigusvastaseks tunnistamise ning Riigikontrolli kohustamise nõudes viia läbi uus auditeerimine.

Kohtunik : Tiina Pappel

Sekretär : Tea Saaremäe 628 2703

ÄRAKIRI

Haldusasi nr 3-396/2005

MÄÄRUS

Tallinnas, 27. aprillil 2005. a

Tallinna Halduskohtu kohtunik Tiina Pappel, saades Keila valla vastuse kohtu käiguta jätmise määrusele Keila valla kaebuses Riigikontrolli toimingute Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamise auditeerimisel õigusvastaseks tunnistamise, Riigikontrolli toimingute 22.02.2006 kontrolliaruande koostamisel õigusvastaseks tunnistamise ning Riigikontrolli kohustamise nõudes viia läbi uus auditeerimine,

l e i d i s :

Kaebus on esitatud tähtaegselt ning kaebus vastab üldjoontes HKMS § 10 nõuetele. Tasutud on riigilõiv. Seega tuleb kaebus võtta menetlusse.

Lähtudes eeltoodust ning juhindudes HKMS § 11 lg 1 , 9, § 12 lg 2, 6, kohus

m ä ä r a b :

Kaebuse kohtulikuks läbivaatamiseks on vajalik:

1. Võtta kaebus oma menetlusse.
2. Määrata vastustajaks Riigikontroll.
3. Määrata kohtuistungi toimumise aeg – **30.08.2005 kell 10.00**.
4. Saata kohtukutsed kaebuse esitajale ning vastustajale, viimasele koos kaebuse materjalidega.
5. Vastustajal esitada kohtule hiljemalt **27.05.2005 (k.a.)** kirjalik seletus kaebuse kohta koos võimaliku auditi algatamise otsuse ja selle aluseks olevate materjalidega (Keila valla elanike pöördumine), samuti kõik kontrolliaruande koostamisel väljanõutud ning aruande aluseks olnud dokumendid, arvestades kohtunõude täitmisel HKMS § 12 lg 6, § 15 lg 3, § 100 (on käsitatav trahvihoiatusena) ja tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 118 nõudeid. Seletus esitada vastavalt protsessiosaliste arvule.
6. Käesoleva määruse ärakiri saata kaebuse esitajale ning vastustajale.

/allkiri/

Tiina Pappel
Kohtunik

TALLINNA HALDUSKOHTU KANTSELEI

ÄRAKIRI ÕIGE
27.04.2005

Tiina Pappel
kohtunik

TALLINNA HALDUSKOHUS
Pärnu mnt 7, Tallinn 15082 24. märts 2005.a.

Kaebaja: **Keila vald**
Paldiski mnt. 21
Keila 76606

Vastustaja: **Riigikontroll**
Narva mnt. 11a
Tallinn 15013

KAEBUS
Riigikontrolli 22.02.2005.a. kontrolliaruande „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" peale

Käesolevaga taotleb Keila vald Riigikontrolli tegevuse õigusvastaseks tunnistamist seoses 22.02.2005.a. kontrolliaruandega „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine", millega:

1) Riigikontroll on teinud tähelepanekuid ja järeldusi et:
   a. 1999. aastal erastamisagentuurilt raha küsides esitas Keila Vallavalitsus agentuurile valeinformatsiooni oma kavatsuste kohta riigilt munitsipaalomandisse antavate Keila vallas Laokülas asuvate hoonete edasise kasutamise osas;
   b. erastamisagentuuri poolt vallale Laokülas olevate hoonete remontimiseks antud raha kasutati mittesihipäraselt;
   c. vallavalitsuse poolt erastamisagentuurile esitatud informatsioon Laokülas asuvate hoonete remondiks antud raha kasutamise kohta oli eksitav;
   d. kolmest Keila vallale 2000. aastal Kaitseministeeriumi poolt antud hoonest, mille remontimiseks vald erastamisagentuurilt raha küsis, võõrandas vald kaks volikogu otsusel tasuta. Kolmanda, kõige väärtuslikuma hoone edasise kuuluvuse osas pole vallavolikogus ja vallavalitsuses otsust tehtud, vallaametnikud on teatanud valla nõusolekust sellest loobumiseks isiku kasuks, kellele riik võõrandab maa, millel see asub. Vallavalitsus pole püüdnud selgitada, kas nende hoonete võõrandamisest oleks võimalik vallale otsest rahalist tulu saada;
   e. Karjakülasse sotsiaalkeskuse rajamisega seotud lepingud, tööde üleandmise-vastuvõtmise aktid ja arved on vormistatud selliselt, et tagantjärele ei ole nende alusel võimalik välja selgitada, kas tööd, mille eest tasuti kui sotsiaalkeskuse renoveerimisel tehtud tööde eest, kõik ka tegelikult sellel objektil tehti;
   f. Keila Vallavalitsuses pole kõiki olulisi dokumente – majandustehingutega seotud kirjavahetust, lepingute lisasid jne. nõuetekohaselt arvele võetud ja säilitatud.

2) Riigikontroll on Keila Vallavolikogule teinud ettepaneku:

a. nõuda vallavalitsusest valla tellitavate ehitustöödega seonduvate dokumentide vormistamist edaspidi selliselt, et nende põhjal oleks volikogul (tema revisjonikomisjonil) võimalik hinnata valla raha kasutamise sihipärasust ja põhjendatust ning dokumentide korralikku arhiveerimist.
b. võtta seisukoht Laokülas asuva 2000. aastal riigilt saadud elektroonikalao hoone võõrandamise suhtes;
c. võtta seisukoht vallale sotsiaalkeskuse rajamiseks raha saamiseks riigile (EEA-le) teadvalt valeinformatsiooni esitanus vallaametnike vastutuse osas;
d. võtta seisukoht vallavalitsuse (vallavanem Lea Papp) vastutuse osas 10.01.2000.a. Keila vallale Kaitseministeeriumi poolt üle antud Laokülas paiknenud endise elektroonikalao müügi kohta Riigikontrollile teadvalt valeinformatsiooni esitamise eest.

3) Riigikontroll on rahandusministrile teinud ettepaneku:
   a. nõuda vallavalitsuselt riigile 910 000 krooni tagastamist (nõue, mis tugineb raha andmisel vallavalitsuse ja EEA vahel sõlmitud lepingul), kuivõrd Keila Vallavalitsus ei kasutanud temale Laokülas asuvate objektide remondiks antud raha sihipäraselt ning esitas EEA-le eksitavad andmed saadud raha kasutamise kohta.

4) Riigikontroll on majandus- ja kommunikatsiooniministrile teinud ettepaneku:
   a. võtta seisukoht riigi poolt kohaliku omavalitsuseüksustele seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamise kontrollimiste algatamise vajalikkuse suhtes ja kui seda vajalikuks peetakse, siis sellise kontrolli aja, meetodite ning teostaja suhtes.

Riigikontrolli poolt koostatud kontrolliaruanne on paljasõnaline ja eksitav. Kontrolliaruandes sisalduvad tähelepanekud, järeldused ja ettepanekud rajanevad ebaõigetel asjaoludel ja on seega ka ise ebaõiged.

1. SISSEJUHATUS

03.09.1998.a. otsustas Vabariigi Valitsus oma korraldusega nr 859-k eraldada Eesti Erastamisagentuurile (edaspidi: EEA) 10 000 000 krooni elamufondi ning sotsiaal- ja kommunaalobjektide munitsipaliseerimise korraldamisega seotud kulude katteks. Vastavalt korraldusele tuli eraldatud summa jaotada Eesti Erastamisagentuuri nõukogu otsuste alusel EEA peadirektori käskkirjaga valla- ja linnavalitsustele.

16.11.1999.a. esitas Keila Vallavalitsus EEA-le rahataotluse summas 910 000 krooni seoses Kaitseministeeriumiga sõlmitud kokkuleppega võtta munitsipaalomandisse ministeeriumi valitsemisel olev riigivara – laohoone ja kaks elamut Laokülas, Keila vallas (omand läks üle 10.01.2000.a.). 08.12.1999.a. otsustas EEA nõukogu rahataotluse rahuldada ja 13.01.2000.a. sõlmiti poolte vahel raha eraldamise leping (lisa 1). Lepingu kohaselt ei antud eraldatud rahasummat vallale, vaid EEA võttis kohustuse tasuda nimetatud summa ulatuses valla poolt edastatud arveid. Valla poolt edastatud arvete alusel tasus 2000. aastal riigikassa arveid täpselt 910 000 krooni ulatuses.

910 000 krooni kasutati Karjaküla sotsiaalkeskuse rekonstrueerimiseks, mitte Laokülas asuvatele kahele elamule ja laohoonele.

Laoküla kaks elamut ja laohoone otsustas Keila Vallavolikogu võõrandada. 25.04.2000.a. sõlmitud lepinguga müüdi laohoone 400 000 krooni eest OÜ-le Caparison. 13.02.2002.a. sõlmitud lepinguga võõrandati kaks elamut tasuta nende läheduses elavale isikule.

Ajendatult viie Keila valla elaniku kirjast, milledes väideti, et Keila Vallavalitsus on ebasihipäraselt kasutanud EEA poolt vallale antud raha, algatas Riigikontroll auditi. Auditi eesmärgiks oli selgitada, kuidas Keila vald kasutas temale 2000. aastal EEA poolt eraldatud raha ja selle ebasihipärase kasutamise ilmnemisel otsustada, kas on otstarbekas tõstatada küsimus ebasihipäraselt kasutatud summa riigieelarvesse nõudmisest ja valla toonaste töötajate vastutusele võtmisest.

20.12.2004.a. koostas Riigikontroll kontrolliaruande eelnõu nr. 2-4/04/125 „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine"(lisa 2).

31.01.2005.a. esitas Keila vald Riigikontrolli kontrolliaruande eelnõule omapoolsed selgitused ja ettepanekud selles sisalduvate puuduste kõrvaldamiseks (lisa 3). Riigikontrolli 22.02.2005.a. kontrolliaruandes „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" jäeti Keila valla seisukohad arvestamata (lisa 4).

2. KONTROLLIARUNDE KOOSTAMISEL ON RIIGIKONTROLL ÜLETANUD OMA PÄDEVUST

Riigikontrolli seaduse §-i 50 lg 1 kohaselt võib kontrolliaruanne sisaldada tähelepanekuid, hinnanguid ja ettepanekuid kontrollitavate:

1) sisekontrolli, finantsjuhtimise, finantsarvestuse ja finantsaruannete kohta;
2) majandustegevuse, sealhulgas majandustehingute õiguspärasuse kohta;
3) juhtimise, organisatsiooni ja tegevuse tulemuslikkuse kohta;
4) infotehnoloogiasüsteemide usaldatavuse kohta.

Käesoleval juhul on oluline märkida, et mitte ükski Riigikontrolli 22.02.2005.a. kontrolliaruandes „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" sisalduv tähelepanek, hinnang ja ettepanek ei mahu nimetatud nelja punkti alla. Ükski neist ei ole tehtud finantsaruannete, majandustegevuse õiguspärasuse või tegevuse tulemuslikkuse jne. kohta. Sellest tulenevalt on kontrolliaruandes tehtud tähelepanekute, hinnangute ja ettepanekute tegemisel Riigikontroll ületanud oma pädevust ja seega rikkunud seadust. See asjaolu tingib kontrolliaruandes sisalduvate tähelepanekute, hinnangute ja ettepanekute õigusvastasuse.

3. RIIGIKONTROLLI POOLT TEHTUD TÄHELEPANEKUD, JÄRELDUSED JA ETTEPANEKUD ON EBAÕIGED.

3.1 1) (a) 1999. aastal erastamisagentuurilt raha küsides esitas Keila Vallavalitsus agentuurile valeinformatsiooni oma kavatsuste kohta riigilt munitsipaalomandisse antavate Keila vallas Laokülas osuvate hoonete edasise kasutamise osas; ja (c) vallavalitsuse poolt erastamisagentuurile esitatud informatsioon Laokülas asuvate hoonete remondiks antud raha kasutamise kohta oli eksitav.

Põhjendamatu on Riigikontrolli järeldus, et Keila Vallavalitsus esitas Laokülas asuvate elamute edasise kasutamise osas EEA-le oma kavatsuste kohta valeinformatsiooni. Nimelt taotluse esitamise hetkel kavatsetigi sotsiaalkeskus rajada kahte Laokülas tühjalt seisvasse elamusse. Samas elamute detailsemal ülevaatamisel, pärast nende Keila valla omandisse minekut, selgus, et need olid äärmiselt amortiseerunud, lagunenud ning varisemisohtlikud. Keila vald asus seisukohale, et lagunenud elamute taastamine ei ole majanduslikult põhjendatud, kuivõrd elamute sotsiaalkeskuseks ehitamiseks kuluks mitu korda rohkem raha, kui keskuse ehitamine normaalses seisukorras olevasse ehitisse. Seetõttu oleks EEA-lt erastamise kulude katteks saadud raha kasutamine nimetatud elamute renoveerimiseks ja sinna sotsiaalkeskuse rajamiseks olnud ilmselgelt ebaotstarbekas.

Kuivõrd eelnimetatud kaalutlustel ei olnud sotsiaalkeskust Laoküla elamutesse otstarbekas rajada, leiti, et Laoküla sotsiaalkeskusele algselt planeeritud funktsioone (s.o. sotsiaalsetesse riskigruppidesse kuuluvate isikute majutamine, kes ei suuda kommunaalmakseid tasuda) saab edukalt rakendada rajatavas Karjaküla sotsiaalkeskuses.

Samuti on põhjendamatu on Riigikontrolli järeldus, et vallavalitsuse poolt EEA-le esitatud informatsioon Laokülas asuvate hoonete remondiks antud raha kasutamise kohta oli eksitav. Esiteks, EEA poolt ei eraldatud raha Laokülas asuvate hoonete remondiks, raha eraldati munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katteks (vt. punkt 3.2). Teiseks, sotsiaalkeskuse rajamine Karjakülla oli avalik ja üleriigiliselt teada projekt. Nimetatud teemat on korduvalt käsitletud Lääne-Harju Ekspressis (vt. numbrid 24.12.1998, 04.04.1998, 31.07.1999, 24.04.1999, 27.03.1999, 23.01.1999, 13.10.2001,24.11.2001, 15.01.2000). Karjaküla sotsiaalkeskuse ja selles elluviidatavate sotsiaalprojektide tutvustamisel viibis ka Harju Maakonna maavanem, hr. Orm Valtson, kes on teatavasti oma ametiülesannetest tulenevalt riigi esindaja kohalike omavalitsuste ees. Sotsiaalkeskuse rajamist on toetanud ka Hasartmängumaksu nõukogu, Kanada Saatkond, Euroopa Komisjoni programmi ECOS-OUVERTURE projekt ning kohalikud firmad.

Toonane vallavanem Tiit Mae informeeris suuliselt korduvalt ka EEA-d, et eraldatud raha ei ole otstarbekas kasutada Laoküla lagunenud elamute taastamiseks, vaid moodsa sotsiaalkeskuse rajamiseks Karjakülla. Seega oli EEA teadlik asjaolust, et munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katteks eraldatud raha ei kasutata mitte sotsiaalkeskuse rajamiseks Laoküla, vaid Karjakülla.

3.2 <u>**1) (b)** erastamisagentuuri poolt vallale Laokülas olevate hoonete remontimiseks antud raha kasutati mittesihipäraselt.</u>

Seisukoht, et EEA poolt vallale eraldatud raha kasutati mittesihipäraselt, on väär ja eksitav.

Keila valla sotsiaalne olukord 1990.-date aastate lõpus tingis terava vajaduse rajada Keila valda sotsiaalkeskus, kuhu saaks majutada isikud, kes ei suuda tasuda oma eluaseme kommunaalmakseid ning seetõttu võidakse oma kodudest välja tõsta. Esialgu otsustati nimetatud sotsiaalkeskus rajada Laokülas kahte tühjalt ja kasutult seisvasse elamusse.

13.01.2000.a sõlmisid EEA ja Keila Vallavalitsus „Riigi vara munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katmiseks taotletud rahaliste vahendite eraldamise ja kasutamise lepingu“ nr. 1/00.

Haldusmenetluse seaduse kohaselt peab haldusorgani tegevus olema kohane, vajalik ning proportsionaalne seatud eesmärgi suhtes. Haldusmenetlus viiakse läbi efektiivselt, vältides üleliigseid kulutusi. Haldusmenetluse üksikasjad määrab haldusorgan kaalutlusõiguse alusel.

Nagu punktis 3.1 märgitud, Laoküla elamute detailsemal ülevaatamisel selgus, et sinna sotsiaalkeskuse rajamine oleks ilmselgelt olnud ebaotstarbekas, otsustati sotsiaalkeskus rajada Karjaküla.

Kui vald oleks otsustanud ülalnimetatud rahakasutuse Laoküla elamute kasuks, oleks see olnud vastuolus kõigi ülalnimetatud haldusmenetluse üldpõhimõtetega. Sellisel juhul ei oleks valla tegevus olnud kooskõlas proportsionaalsuse, efektiivsuse ega kaalutlusõigus põhimõtetega, kuivõrd samaväärse eesmärgi (rajada sotsiaalkeskuse) oleks vald võinud saavutada kordades väiksemate kulutustega.

Karjaküla eelistamine Laokülale sotsiaalkeskuse rajamisel oli põhjendatud, kuivõrd Karjakülas asus selleks sobiv ehitis, samas olid Laoküla elamud täielikult amortiseerunud. Samuti on Karjaküla sotsiaalkeskus logistiliselt paremas asukohas. See tähendab, et Karjaküla sotsiaalkeskuse rajamine oli oluliselt odavam, kui oleks olnud sotsiaalkeskuse rajamine Laoküla.

Samuti leiab Keila Vallavalitsus, et EEA ning Keila Vallavalitsuse vahel sõlmitud „Riigi vara munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katmiseks taotletud rahaliste vahendite eraldamise ja kasutamise leping“ nr. 1/00 ei seadnud raha kasutamise sihtotstarbeks sotsiaalkeskuse rajamist Laoküla. Nimetatud lepingu punkti 1 alusel kohustus EEA eraldama Keila Vallavalitsusele munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katmiseks 910 000 krooni. Lepingust nähtub, et raha eraldati Keila Vallavalitsusele munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katteks, mitte sotsiaalkeskuse rajamiseks Laoküla. Lepingujärgselt ei olnud Keila Vallavalitsusel kohustust kasutada raha Laoküla sotsiaalkeskuse rajamiseks. Seega on põhjendamatu Riigikontrolli seisukoht, et 910 000 krooni eraldati vallale Laokülas olevate hoonete remontimiseks. Riigikontrolli seisukoha kohaselt oleks vald käitunud õiguspäraselt, kui sotsiaalkeskus oleks rajatud Laoküla kahte elamusse. Seega Riigikontrolli seisukoha järgi oleks EEA poolt eraldatud raha kasutatud mittesihipäraselt ka juhul, kui sotsiaalkeskus oleks rajatud vaid kahte elamusse, mitte kahte elamusse ja laohoonesse.

Eeltoodust tulenevalt on põhjendamatu Riigikontrolli seisukoht, et Keila Vallavalitsus kasutas temale eraldatud raha mittesihipäraselt. EEA poolt Keila vallale munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katteks eraldatud raha kasutamine Karjaküla sotsiaalkeskuse ehitamiseks oli kooskõlas nii EEA ja Keila valla vahelise lepingu kui halduse üldpõhimõtetega.

Keila Vallavalitsus on seisukohal, et Riigikontrolli poolt oma järelduste põhjendamisel kontrolliaruandes viitamine erastamisest laekuva raha kasutamise seadusele ja selle alusel antud Vabariigi Valitsuse 27.08.1996 määrusele nr. 221 ei ole asjakohane. Erastamisest laekuva raha kasutamise seaduses reguleerib raha eraldamist Vabariigi Valitsuse poolt tema korralduste alusel. Keila Vallavalitsusele ei ole munitsipaliseerimisega seotud kulutuste katmiseks 910 000 krooni eraldatud mitte Vabariigi Valitsuse korralduse, vaid EEA-ga sõlmitud lepingu alusel. Samuti on asjasse puutumatu ja antud juhul tähtsust mitteomav asjaolu, et poolte vahel sõlmitud lepingus viidati 03.09.1998.a. Vabariigi Valitsuse korraldusele nr 859-k. Lepingus viitamine haldusaktile ei anna sellele automaatselt teistsugust sisu ega alluta seda eriregulatsioonile. Lähtuda tuleb lepingu mõttest ja sõnastusest.

3.3 1) (d) Kolmest Keila vallale 2000. aastal Kaitseministeeriumi poolt antud hoonest, mille remontimiseks vald EEA-lt raha küsis, võõrandas vald kaks volikogu otsusel tasuta. Kolmanda, kõige väärtuslikuma hoone edasise kuuluvuse osas pole vallavolikogus ja vallavalitsuses otsust tehtud, vallaametnikud on teatanud valla nõusolekust sellest loobumiseks isiku kasuks, kellele riik võõrandab maa, millel see asub. Vallavalitsus pole püüdnud selgitada, kas nende hoonete võõrandamisest oleks võimalik vallale otsest rahalist tulu saada.

Nimetatud tähelepaneku või järelduse tegemisega on Riigikontroll selgelt ületanud oma pädevust ja rikkunud Keila valla autonoomiat. Põhiseaduse §-i 154 kohaselt otsustavad ja korraldavad kõiki kohaliku elu küsimusi kohalikud omavalitsused, kes tegutsevad seaduste alusel iseseisvalt. Seega Riigikontrollil puudub Keila valla asjaajamisse sekkumise õigus. Samuti on Riigikontroll kontrolliaruandes korduvalt ise, kooskõlas riigikontrolli seaduse §-ga 7, tõdenud, et tal puudub õigus hinnata kohaliku omavalitsusüksuste asjaajamise korraldust või tehinguid omavalitsusüksuse varaga.

Siiski tõendamaks, et nimetatud hoonete võõrandamisel on vald järginud halduse head tava ja lähtunud parimatest majanduslikest põhjustest, märgime järgmist.

Laoküla kahe amortiseerunud elamu tasuta võõrandamine oli otstarbekas, kuna need olid täielikult amortiseerunud, lagunenud ning varisemisohtlikud. Ehitusseaduse § 40 lg 1 kohaselt oli Keila Vallavalitsusel, kui nimetatud elamute omanikul, kohustus tagada, et ehitised ei oleks ohtlikud inimese elule, tervisele või varale või keskkonnale. Seega pidi Keila vald nimetatud nõudmise täitmiseks otsustama nimetatud hooned kas: a) renoveerima nii, et tegemist ei oleks lagunenud ja varisemisohtlike ehitistega; või b) piirama isikute juurdepääsu nimetatud ehitistele, et tagada ohutus isikute elule, tervisele ja varale ning korraldama ehitiste valve, et tagada selle piirangu elluviimist; või c) lammutama nimetatud ehitised ja ladustama selle tegevuse käigus tekkivad jäätmed.

Kõik nimetatud meetodid on äärmiselt kulukad. Keila vallal puudusid ja puuduvad ka käesoleval hetkel nimetatud tegudeks eelarvelised vahendid. Seetõttu oli otstarbekas ja majanduslikult kõige põhjendatum need ehitised tasuta naabruses asuva talu omanikule võõrandada. Laokülas asuv laohoone otsustati võõrandada eelläbirääkimistega enampakkumise korras. Vastavalt 25.04.2000 Keila valla ja OÜ Caparsion vahel sõlmitud ehitise ostu-müügi lepingule müüdi nimetatud laohoone 400 000 krooni eest OÜ-l Caparison.

3.4 1) (e) Karjakülasse sotsiaalkeskuse rajamisega seotud lepingud, tööde ülaandmise-vastuvõtmise aktid ja arved on vormistatud selliselt, et tagantjärele ei ole nende alusel võimalik välja selgitada, kas tööd, mille eest tasuti kui sotsiaalkeskuse renoveerimisel tehtud tööde eest, kõik ka tegelikult sellel objektil tehti; ja (f) Keila Vallavalitsuses ei ole kõiki olulisi dokumente – majandustehingutega seotud kirjavahetust, lepingute lisasid jne. nõuetekohaselt arvele võetud ja säilitatud.

Riigikontrolli järeldus, et Karjakülasse sotsiaalkeskuse rajamisega seotud lepingud, tööde üleandmise-vastuvõtmise aktid ja arved on vormistatud selliselt, et tagantjärele ei ole nende alusel võimalik välja selgitada, kas tööd, mille eest tasuti kui sotsiaalkeskuse renoveerimisel tehtud tööde eest, kõik ka tegelikult sellel objektil tehti, on esitatud paljasõnaliselt ja ilma ühegi põhjenduseta. Keila Vallavalitsusel on võimatu ümber lükata väidet, mille põhjenduseks ei ole toodud põhjendust. Keila Vallavalitsus on seisukohal, et Karjaküla sotsiaalkeskuse rajamisega seotud lepingud, tööde ülaandmise-vastuvõtmise aktid ja arved on

vormistatud seaduses sätestatud korras ja seega puudub nende ebaõigsuse suhtes kahtlusteks igasugune alus.

Samuti on alusetu ja ilma ühegi põhjenduseta tehtud Riigikontrolli järeldus, et Keila Vallavalitsuses ei ole kõiki olulisi dokumente – majandustehingutega seotud kirjavahetust, lepingute lisasid jne. nõuetekohaselt arvele võtnud ja säilitatud. Keila Vallavalitsus on siingi seisukohal, et olulised dokumendid on arvele võetud ja säilitatud seaduses sätestatud korras.

Keila vald on seisukohal, et ehitustöödega seonduva dokumentatsiooni põhjal on võimalik hinnata valla raha kasutamise sihipärasust ja põhjendatust ning dokumendid on korralikult arhiveeritud. Riigikontroll möönab kontrolliaruandes ka ise, et ta ei ole tuvastanud ehitustööde tegemist väiksemas mahus, kui vastavates aktides näidatud või mõnel muul objektil, kui vastavates aktides näidatud.

Riigikontroll ei ole kontrolliaruandes väitnud, et Keila Vallavalitsus oleks dokumentide vormistamisel või arvele võtmisel või säilitamisel rikkunud seaduses ette nähtud korda.

3.5. 2) (a) Riigikontrolli ettepanek nõuda vallavalitsusest valla tellitavate ehitustöödega seonduvate dokumentide vormistamist edaspidi selliselt, et nende põhjal oleks volikogul (tema revisjonikomisjonil) võimalik hinnata valla raha kasutamise sihipärasust ja põhjendatust ning dokumentide korralikku arhiveerimist.

Vaata punkti 3.3. esimest poolt ja 3.4.

3.6 2) (b) Riigikontrolli ettepanek Keila Vallavolikogule võtta seisukoht Laokülas asuva 2000. aastal riigilt saadud elektroonikalao hoone võõrandamise suhtes.

Vaata punkti 3.3. esimest poolt.

3.7 2) (c) Riigikontrolli ettepanek võtta seisukoht vallale sotsiaalkeskuse rajamiseks raha saamiseks riigile (EEA-le) teadvalt valeinformatsiooni esitanud vallaametnike vastutuse osas ja (c) võtta seisukoht vallavalitsuse (vallavanem Lea Papp) vastutuse osas 10.01.2000.a. Keila vallale Kaitseministeeriumi poolt üle antud Laokülas paiknenud endise elektroonikalao müügi kohta Riigikontrollile teadvalt valeinformatsiooni esitamise eest.

Vaata punkti 3.1 ja 3.3. esimest poolt. Lisaks märgime, et tegemist on Riigikontrolli poolsete paljasõnaliste väidetega, mille kinnitusteks ei ole toodud ühtegi põhjendust. Seega on tegemist Keila valla vallaametnike alusetu süüstamisega tegudes, mida nad ei ole toime pannud.

3.8 3) (a) Riigikontrolli ettepanek rahandusministrile nõuda vallavalitsuselt riigile 910 000 krooni tagastamist (nõue, mis tugineb raha andmisel vallavalitsuse ja EEA vahel sõlmitud lepingul), kuivõrd Keila Vallavalitsus ei kasutanud temale Laokülas asuvate objektide remondiks antud raha sihipäraselt ning esitas EEA-le eksitavad andmed saadud raha kasutamise kohta.

Selline Riigikontrolli ettepanek on väär ja eksitav. Punktis 3.2 on veenvalt põhjendatud, et Keila vald kasutas EEA poolt eraldatud raha sihipäraselt.

3.9 4) (a) Riigikontroll on majandus- ja kommunikatsiooniministrile teinud ettepaneku:

võtta seisukoht riigi poolt kohaliku omavalitsuseüksustele seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamise kontrollimiste algatamise vajalikkuse suhtes ja kui seda vajalikuks peetakse, siis sellise kontrolli aja, meetodite ning teostaja suhtes.

Vaata punkti 3.8

4. KOKKUVÕTTEKS

Riigikontrolli poolt koostatud kontrolliaruanne on paljasõnaline ja eksitav. Eelpooltooduga on veenvalt tõendatud, et kontrolliaruandes sisalduvad tähelepanekud, järeldused ja ettepanekud rajanevad ebaõigetel asjaoludel ja on seega ka ise ebaõiged. See omakorda tingib nende õigusvastasuse. Sellest tulenevalt on kaebuses märgitud osas kontrolliaruande õigusvastaseks tunnistamine põhjendatud.

Riigikontrolli seaduse § 2 alusel on Riigikontroll oma tegevuses sõltumatu majanduskontrolli teostav riigiorgan. RKS § 3 kohaselt on Riigikontrolli tegevuse eesmärk majanduskontrolli kaudu anda Riigikogule ja avalikkusele kindlustunne, et avaliku sektori vahendeid kasutatakse seaduslikult ning tulemuslikult.

RKS 50 lg 4 sätestab, et enne allkirjastamist tutvustatakse kontrolliaruannet asjassepuutuvale ministrile ja teistele isikutele, kelle suhtes see sisaldab hinnanguid või ettepanekuid. Aruande saanud isikud on kohustatud esitama Riigikontrollile kirjalikult oma arvamuse neid puudutavate ettepanekute kohta, samuti teavitama rakendatavatest abinõudest Riigikontrolli tema antud mõistliku tähtaja jooksul. RKS 50 lg 5 järgi võib käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud isikute arvamustega tutvumise järel Riigikontroll kontrolliaruandes muudatusi teha. RKS § 51 lg 1 alusel on Riigikontroll kohustatud kontrolliaruande avalikustama.

Loetletud sätetest nähtub, et Riigikontroll rikub põhjendamatu ja ebaseadusliku kontrolliaruandega Keila valla õiguseid. Keila vallal on õigustatud huvi tunnistada Riigikontrolli tegevus menetluse läbiviimisel ja kontrolliaruande koostamisel õigusvastaseks, kuna avalikkusel on jäänud mulje, et Keila valla tegevus ei ole olnud seadusega kooskõlas. Keila vallal puuduvad muud seadusest tulenevad võimalused oma õiguste kaitseks, kui pöördumine halduskohtusse.

5. TÄHTAEG

Keila Vallavalitsus sai Riigikontrolli 22.02.2005.a. kontrolliaruande „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine“ kätte 28.02.2005, mida tõendab sisseregistreerimise tempel nimetatud dokumendil. Sellel kuupäeval sai Keila Vallavalitsus teada oma õiguste rikkumisest. Seega on kaebuse esitamise tähtpäev 28.03.2005.

Lähtudes eeltoodust ja juhindudes HKMS § 6 lg 2 p 2, lg 3 p 1, § 7 lg 1, § 26 lg 1 p 2 ja p 3 ning § 93 lg 1,

palun:

1. Tunnistada Riigikontrolli toimingud Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamise auditeerimisel õigusvastaseks.

2. Tunnistada Riigikontrolli toimingud 22.02.2005.a. kontrolliaruande nr. OSIV-2-6/05/9 koostamisel „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" õigusvastaseks.

3. Kohustada Riigikontrolli viima Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamise osas uus auditeerimine.

4. Välja mõista Riigikontrollilt Keila Vallavalitsuse kasuks kohtukulud, mille suuruse ja kandmise kohta esitame tõendid kohtuistungil.

Lisad:

1. 13.01.2000.a. Eesti Erastamisagentuuri ja Keila valla vahel sõlmitud raha eraldamise leping;
2. Riigikontrolli 20.12.2004 kontrolliaruande „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" eelnõu nr. 2-4/04/125.
3. Keila Vallavalitsuse vastus Riigikontrolli 20.12.2004 kontrolliaruande „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" eelnõule nr. 2-4/04/125.
4. Riigikontrolli 22.02.2005.a. kontrolliaruanne „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine"
5. Kaebuse ärakiri vastustajale;
6. Riigilõivu tasumist tõendav dokument.

Lugupidamisega

Kalev Laast
Vallavanema asendaja

KEILA VALLAVOLIKOGU

Olav Lüüs
Peakontrolör
Riigikontroll
Narva mnt 11a
15013 TALLINN

11. mai 2005 nr 1-3/11/05

V.a Olav Lüüs

Käesolevaga edastame Teile Keila Vallavolikogu 27.04.2005 a otsuse nr 233/0405 „Seisukoha võtmine".

Lugupidamisega

Ülle Krabo
Volikogu aseesimees

RIIGIKONTROLL
Kuupäev 16.08.05 Reg nr 01/V-2-71/05/299-3

KEILA VALLAVOLIKOGU

OTSUS

Keila **27. aprill 2005 nr 233/0405**

Seisukoha võtmine

Võttes aluseks kohaliku omavalitsuse korralduse seaduse § 6 lg 3 p-le 1, Keila valla põhimääruse § 13 lg1 p-le 37, Riigikontrolli 22.02.2005.a. kontrolliaruandes „Eesti Erastamisagentuuri poolt Keila vallale seoses riigivara munitsipaliseerimisega antud raha kasutamine" esitatud ettepanekud ning Keila Vallavolikogu revisjonikomisjoni 20.04.2005.a. seisukohale, Keila Vallavolikogu

otsustab:

1. Nõuda Keila Vallavalitsuselt ehitus, - remondi ja parendamistöödega seonduvate kulude dokumenteerimise korralduse süsteemi ümbervaatamist ja tõhustamist. Süsteem peab võimaldama valla eelarveliste vahendite otstarbeka ja objektiivse kasutamise;

2. Võtta Riigikontrolli ettepaneku - *võtta seisukoht Laokülas asuva 2000. aastal riigilt saadud elektroonikalao hoone võõrandamise suhtes* – osas alljärgnev seisukoht:

hoonete võõrandamine toimus seaduslikult (kehtivate Keila Vallavolikogu otsuste alusel) ning oli sisuliselt põhjendatud;

3. Võtta Riigikontrolli ettepaneku - *võtta seisukoht vallale sotsiaalkeskuse rajamiseks raha saamiseks riigile (EEA-le) teadvalt valeinformatsiooni esitanus vallaametnike vastutuse osas* – osas alljärgnev seisukoht:

ametnike vastutusele võtmine ei ole põhjendatud, kuna teadvalt valeandmete esitamise fakt ei ole tuvastatud.

4. Kuna riigikontrolli ettepanek *seisukoha võtmiseks vallavalitsuse (vallavanem Lea Papp) vastutuse osas 10.01.2000.a. Keila vallale Kaitseministeeriumi poolt üle antud Laokülas paiknenud endise elektroonikalao müügi kohta Riigikontrollile teadvalt valeinformatsiooni esitamise eest*, ei ole kontrolliaruandes põhjendatud ning ei ole võimalik tuvastada, millistel alustel ning missugust informatsiooni Riigikontroll valeks peab, ei ole seisukoha võtmine võimalik.

5. Käesoleva otsuse peale võib esitada kaebuse Tallinna Halduskohtusse 30 päeva jooksul, kui seadus ei sätesta teisiti, arvates päevast, millal isik otsusest teada sai või oleks pidanud teada saama.
6. Otsus jõustub 27.04.2005 a.

Ülle Krabo
Volikogu aseesimees